

บรรณานุกรม

- กองวางแผน โครงการททท. (2540). สรุปนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กัญญา สีตาลัย (2541). ประวัติการค้นคว้าวัฒนธรรมชนชาติไทยและศาสตราจารย์ ดร.คุณบรรจบ พันธุเมธา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- กาญจนา แก้วเทพ (2538) .เครื่องมือการทำงานแนววัฒนธรรมชุมชน. กรุงเทพฯ : สภาคทอติกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- _____ (2538) การพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน : โดยล้อมนุษย์เป็นศูนย์กลาง. . กรุงเทพฯ : สภาคทอติกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- กาญจนา แก้วเทพและกนกศักดิ์ แก้วเทพ (2530). การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนาของชนบท กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2540). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่) โครงการศึกษาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมภาคเหนือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2536). การดำเนินงานเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(2536). สรุปปัญหาและการป้องกันแก้ไขผลกระทบของการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539). นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปี 2538-2539. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2528). การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจกับปัญหาสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- ขวัญสรอง อติโพธิ (2538). “สิ่งแวดล้อมไทย อนาคตไทย: ประมวลความเห็นของยุคสมัย” เอกสารประกอบการสัมมนาสิ่งแวดล้อม 2538 ร่วมในทำกันวันนี้. กรุงเทพฯ : เครือข่ายองค์กรสิ่งแวดล้อม 2538.
- โครงการพัฒนาที่สูงไทย-เยอรมัน (2540). ศักยภาพชุมชนกับการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) :รายงานการศึกษา กรณีศึกษาในตำบลห้วยปูลิง อำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน.

- ฉลาดชาย รมิดานนท์, วิระดา สมสวัสดิ์ และอานันท์ กาญจนพันธ์ (2525). การมีส่วนร่วมของประชาชนในชนบทภาคเหนือของประเทศไทย: รายงานการวิจัย. เชียงใหม่ : (ม.ป.พ.).
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา(2534). วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และพรพิไล เลิศวิชา (2541). วัฒนธรรมหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์สร้างสรรค์ จำกัด. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- ชยากรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2537). การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว. เชียงใหม่. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉัฐพร แสงประดับ (2527). การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เป็นผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีหมู่บ้านบ่อสร้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต(สิ่งแวดล้อม) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ถนอม คงยิ้มละมัย (ม.ป.พ). ประเพณีอินทกอน. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง)และภูมิปัญญาท้องถิ่น เฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษก โรงเรียนเขาย้อยวิทยา จังหวัดเพชรบุรี.
- ถวิล กัลยาณพิเศษ (2538). วิเคราะห์ศักยภาพการท่องเที่ยวตนเองในชุมชนชนบท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภากการพิมพ์.
- ธวัชชัย รัตนช้อน (2542). การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบนพื้นที่สูง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภาพร มุลมั่ง (2539). การรวมตัวของประชาชนเพื่อการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยของตนเองในชุมชนชนบท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นรินทร์ พัฒนพงศา (2533). แนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์(2538). “วัฒนธรรมชุมชนกับการท่องเที่ยว” เวทีผู้ถูกท่องเที่ยว. ชยันต์ วรรธนะภูติ (บรรณาธิการ). สถาบันศึกษาสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____ (2535). “ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น” วัฒนธรรมกับการส่งเสริมสร้างสังคมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.

- นิศรา สามารถ (2543). การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: รายงานผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทแอล.ที. เพรส จำกัด. สถาบันดำรงราชานุภาพ.
- บุญเทียน ทองประสาน (2531). แนวคิดวัฒนธรรมชุมชนในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ : สภาคาทอлик แห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประชา หุตานุวัตร (2541). การเมืองสีเขียว. กรุงเทพฯ : เสริมศึกษา.
- ประเวศ วรรสี (2532). "วิกฤติหมู่บ้านไทย" วิกฤติหมู่บ้านไทย ทางออกและอนาคตอยู่ที่ไหน. พิทยา ว่องกุล (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมู่บ้าน ชุมชนพัฒนา ฉบับพิเศษ.
- ประเสริฐ รักไทยดี (2539). คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปราณี หมอนทองแดง (2534). ทิศทางการพึ่งตนเองในสังคมที่กำลังเปลี่ยนไป : ศึกษาเฉพาะกรณี หมู่บ้าน 2 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์มานุษยวิทยามหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรีชา วรรณฤทธิ์ (2539). กระบวนการตัดสินใจขององค์กรประชาชนในการจัดกิจกรรมของชุมชน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปฐคดี อากมานนท์ มอนซอน และคณะ (2535). โครงการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่า ต่อสภาวะแวดล้อมและประชากรในท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรประภา สิ้นขุนาวา (2533). การศึกษาการพึ่งตนเองของชุมชนโดยแนววัฒนธรรมชุมชน เพื่อการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ : ศึกษาเฉพาะกรณี บ้านตะเพินคี หมู่ 11 ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิชัย สุพิทยาพร (2526). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มโดยสุลดา โนวีสต์และแมลโคลัม แพลโดยพิชัย สุพิทยาพร. ภาควิชาเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรี อาจหาญ (2528). การปรับตัวขององค์กรเพื่อการชลประทานท้องถิ่นต่อกระบวนการแทรกแซงระบบสาธารณะของรัฐ : ศึกษากรณีการจัดการเหมืองฝายในกลุ่มน้ำปึงตอนบน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพพรรณ เกียรติโชติชัย (2541). กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

- ไพรัตน์ เคชะรินทร์ (2527). “นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนา
ปัจจุบัน” การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ).
ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ม. ศรีบุษรา (2522). ไทยคำรำพัน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- มนตรี กรรพุมมาลย์ (2533). หลักและวิธีการรณรงค์งานพัฒนาชุมชน. ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัส สุวรรณ (2538). นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : โอ เอส ปรี้นติ้งเฮ้าส์.
_____ (2532). ระเบียบวิธีการศึกษาทางภูมิศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ยวดี สิทธิพาทย์ (2527). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้นำ
เพื่อการเกษตรกรรม โครงการปฏิรูปที่ดินสาธารณะประโยชน์ดงเทพรัตน์ ตำบลคลองคอน
อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชาย สนั่นเมือง (2541). “ชุมชนท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว” จุลสาร
การท่องเที่ยว ปีที่ 17 เล่มที่ 2 เมษายน - มิถุนายน 2541.
- สมพันธ์ เตชะอธิก (2528). นักอุดมคติไม่ได้หายไปไหน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.
- สมพันธ์ เตชะอธิก, ปรีชา อุตระกุล, ชื่น ศรีสวัสดิ์ (2537). ศักยภาพและเครือข่ายผู้นำท้องถิ่น.
กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 2
- เสรี พงศ์พิศ (2532). วัฒนธรรมกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- สุจินต์ คาววิระกุล (2527). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาหมู่บ้าน:
ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านชนะเลิศการประกวดหมู่บ้านดีเด่นระดับจังหวัดของ
จังหวัดนครสวรรค์ ประจำปี พ.ศ. 2527. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดแดน วิสุทธิลักษณ์ (2534). ความเปลี่ยนแปลงทางการผลิตผ้าพื้นเมืองชุมชนบ้านหาดเลี้ยว
อำเภอศรีสำราญ จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต
คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2542). เครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคมขององค์กรป่าชุมชน.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทิศย์ อบอุ่น (2541). การศึกษาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
: ศึกษาเฉพาะกรณี เส้นทางสายลำน้ำกก วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุนันท์ อุดมเวช (2534). “ไทยทรงดำ ชนเผ่าไทยในเพชรบุรี” เมืองโบราณ. ปีที่ 17 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2534.
- สุมิตร ปิติพัฒน์และเสมอชัย พูลสุวรรณ (2540). ลาวโซ่ง: พลวัตของระบบวัฒนธรรมในรอบสองศตวรรษ. คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์ (2533). รากฐานแห่งชีวิตวัฒนธรรมชนบทกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมู่บ้าน. สถาบันพัฒนาชนบท. มูลนิธิหมู่บ้าน.
- สุวิทย์ ชีรสาคัด (2533). ศักยภาพของชุมชนอีสาน: กรณีศึกษาบ้านฝาง : รายงานการศึกษา. สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา; สถาบันศึกษานและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรีศักดิ์ วัลลโภดม (2543). “การจัดทำพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านหนองขาวและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” เอกสารรายงานการสัมมนาเรื่องพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านหนองขาว 26 มกราคม 2543 ณ บ้านหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี.
- อรทัย อาจอ่ำ (2531). ชุมชนแข่งกี: วิถีชีวิตและกระบวนการพัฒนาสู่การพึ่งพาตนเอง . สถาบันศึกษาประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรพินท์ สภโชคชัย (2538). “การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน” รายงานประกอบการประชุม เล่ม 4. การประชุมวิชาการประจำปี 2538 . มูลนิธิสถาบันศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศไทย . 9-10 ธันวาคม 2538 โรงแรมแอมบาตเตอร์ ซิตี้ จอมเทียน พัทยา จังหวัดชลบุรี.
- อคิน รพีพัฒน์ (2527). “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย” การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ). ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อานันท์ กาญจนพันธ์ (2536). “ความเป็นชุมชน” การสัมมนาทางวิชาการเรื่องทิศทางการศึกษาและการพัฒนาทางวัฒนธรรมในภาคเหนือ. ระหว่างวันที่ 28-29 สิงหาคม 2536 ณ โรงแรม ควอลิตี้ เชียงใหม่ฮิลล์. คณะอนุกรรมการศึกษาวัฒนธรรมภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- อุดมศักดิ์ วงศ์พันธุ์ (2541). ศักยภาพของชุมชนชนบทในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาคม พัลนิยะและคนอื่นๆ (2533). ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรมภาคใต้ : รายงานการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

Gail Lash (1997). "What is Community-Based Ecotourism?" **Ecotourism for Forest Conservation and Community Development**. Proceedings of an International Seminar Held in Chiangmai Thailand 28-31 January 1997. Edited by Jeffrey Bornemeier, Michael Victor and Patrick B. Durst . Bangkok : RECOFTC/RAP.

O'Grady , Alison (1990). **The Challenge of Tourism: learning resouces for study and action**. edited by Alison O'Grady. Bangkok: Ecumental Coalition on Third World Tourism.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University